

Har det været et så forfærdeligt samfund, som nogle vil gøre det til? Hvis denne kredes af de fem nordiske lande bliver udvidet med 10 lande syd for den danske grænse, så det nu bliver 15 lande, som får nogle regler, der svarer nogenlunde til dem, vi har haft i det nordiske paskontroloverenskomstsamarbejde, er det så forfærdeligt? Har det været så forfærdeligt at leve i de nordiske lande i de her år?

Jeg forstår, at den forhenværende statsminister Gro Harlem Brundtland engang har sagt, at det, der var tale om her, var, at der var fem nordiske lande, der i 40 år havde fundet ud af, at det var en god idé at have fri bevægelighed for personer, en så stor frihed som mulig. Nu er der nogle andre lande i Europa, der har fået samme idé. Var det ikke en god idé at slå de to ringe sammen til et hele, til et ottetal, tror jeg, hun kaldte det. Det synes jeg er fornuftigt. Det er det, der ligger i det her.

Så er der dem, der har været meget imod det. Det er tit dem, der taler stærkt for, at internationalt samarbejde er vældigt godt, det skal bare ikke være overstatsligt, men mellemstatsligt.

Det, vi taler om her, er et internationalt, mellemstatsligt samarbejde. Der er endda lande både i og uden for EU, der deltager i det. Man skulle tro, det var en lækkerbisken for dem, der normalt siger, at de går ind for internationalt samarbejde; det må bare ikke være EU. Her er så noget andet, noget mellemstatsligt også med ikke-EU-lande som Island og Norge, og det kan man heller ikke acceptere.

Hvorfor tror man egentlig, at de lande går med? Går de ind i det, fordi de vil ødelægge noget for deres befolkninger, fordi de vil have overvågningssamfund, eller går fornuftige lande som Island og Norge, Sverige og Finland ind i det her, fordi de tror, det er til gavn og glæde for deres befolkninger? Hvad er det for noget, man skyder dem i skoene, når man siger, at det her skulle være så forfærdeligt?

Det var hr. Albrechtsen, der brugte udtrykket overvågningssamfundet, samtidig med at han sagde, at nu måtte man endelig ikke lave skræmmebilleder i denne debat. Er det nordiske passamarbejde, vi har haft i så mange år, et skræmmebillede?

SF's indlæg gik jo nærmest på, at alt skal være, som det er. Det var i og for sig et ret konservativt synspunkt. Men sagen er, at vi vælger ikke mellem situationen, som den er lige nu i dag, og så situationen, som den er, hvis vi er medlem af Schengen. Vi bliver nødt til at give

klar besked. Vil vi være med, eller vil vi ikke være med?

Vi er blevet observatør, fordi vi sagde, at vi gjorde det med henblik på at blive medlem. Jeg tror også, at Fremskridtspartiet var klar over, at det var med henblik på medlemskab, vi sagde ja til observatørstatus. Da vi sagde ja til observatørstatus og sagde, vi ville arbejde på det, opnåede – jeg havde nær sagt min sidemand – min forgænger en aftale med Tyskland om ikke at iværksætte transportøransvarsregler og andre regler ved den danske grænse, fordi vi prøvede at løse problemerne gennem medlemskab, først som observatør for så at finde ud af, om det skulle være et medlemskab.

Derfor har vi en anden situation ved grænsen i dag, end vi ville have, hvis vi meddelte et klart nej til Schengen, for Schengen er en realitet. Vi står ikke her i det danske Folketing og vælger mellem, om Schengen skal etableres eller ikke. Vi står og vælger mellem, om Danmark skal deltage i Schengen sammen med de andre nordiske lande eller ikke.

Deltager Danmark ikke, bliver der nogle andre forhold ved grænsen, og jeg kan forsikre, at de forhold, der er ved grænsen mellem Polen og Tyskland, betyder, at der er mange timers ventetid på at komme over, for der er en meget tæt kontrol, og den kontrol vil Tyskland være forpligtet til at lave ved alle ydergrænser. Det er jo det, der ligger i aftalen.

Så synes jeg også, det er lidt mærkeligt at skulle overvære en debat, hvor folk siger: Vi vil gerne være med i Schengen, bare hovedformålet fjernes. Altså hvis vi tager hovedformålet væk, kan vi såmænd godt være med til noget. Vi vil ikke blive opfattet, som om vi er seriøse, hvis vi rejser ned til et samarbejde, der er etableret, og siger til dem: Det vil vi gerne være med i, men I skal lige fjerne formålet. Så ville Danmark ikke blive opfattet som et seriøst land, og det håber jeg det store flertal i Folketinget fortsat mener det skal være.

Det vil sige, at der bliver ikke en fast personkontrol ved grænsen, men der bliver, hvis der er baggrund for det, mulighed for at indføre en sådan kontrol. Det fremgår af art. 2, stk. 2, at det kan man gøre. Det har Frankrig gjort i en periode. Frankrig gør det stadig væk over for Beneluxlandene, men ikke over for Spanien og ikke over for Tyskland. Dét fungerer Schengen. Men de gør det i øjeblikket fortsat over for Benelux på grund af den diskussion, der er de lande imellem om narkotikapolitikken. Men de mulig-